

Religionssamfundets Trosælrdomme eller Gudsdyrkelse“, straffes) eller det vil specialisere Hensynet til Sømmelighed og Orden, er det her overflødigt; og hvis det skal være et Forbud af konfessionel eller dogmatisk Natur, strider det direkte imod Lovforslagets Hensigt, som er at stille de borgerlige Begravelser udenfor den kirkelige Myndighed. Det samme gælder endog i forstærket Grad om det i Lovforslagets § 3 andet Punktum indeholdte Forbud mod, at der synges andre Salmer (Sange) end de af Sognepræsten tilladte ved en borgerlig Begravelse, hvor efter *Mindretallets* Mening de til Højtideligheden skrevne eller benyttede Sange bør være ganske uafhængige af en tilfældig præstelig (kirkelig eller æstetisk) Censur, og hvor ingen, troende eller ikke-troende, kan tænkes at ville forstyrre Ligbegængelsens Højtidelighed ved upassende Sange. De to Forbud overfor Taler og Sange ere saa meget uheldigere, som det dog ikke kan paalægges Sognepræsten at overvære Begravelsen eller der kan tilkomme ham Ret til at skride ind, hvis der foretages noget, der efter hans Mening strider imod Hensynet til Folkekirken, eller hvis der afsynges en ucensureret Sang. Endelig er Forbudet mod Jordpaakastelse, (der ogsaa bruges udenfor Folkekirkens Kultus), saa meget urimeligere som det ses, at det kirkelige Udvalg netop giver Tilladelse hertil i sit Forslag. — Mindretallet har ment at være i Overensstemmelse med Lovforslagets Tendens og med Befolkningens Ønsker paa dette Omraade ved at foreslaa, at den borgerlige Begravelse gøres fuldkommen uafhængig af kirkeligt Overskøn og har derfor stillet Ændringsforslag under Nr. 6 til § 3 og et deraf følgende Forslag til § 5 under Nr. 8.

Et *Flertal* (Buhl, Matzen, Møller, H. P. Pedersen, Fr. Petersen og Reedtz-Thott) finder det rigtigere, at Spørgsmaalet om en eventuel Nægtelse af Kirkeklokkernes Benyttelse ved en Begravelse behandles i Menighedsraadet, før Sognepræsten nægter at imødekomme Begæringen om Klokke-

ringning, end at hans Nægtelse bag efter skal kunne indankes for Menighedsraadet som en over ham staaende Instans. — For at undgaa Forsinkelse af Begravelsen skønnes det desuden at være nødvendigt, at Præstens mulige Nægtelse maa fremføres, inden Begravelsesdagen fastsættes, og maa kunne appelleres direkte til Biskoppen. Herved motiveres Ændringsforslag Nr. 9.

I Henhold til det anførte stilles følgende

Ændringsforslag:

Til § 2.

Af *Udvalget* undtagen *Brandes* og *Fr. Petersen*:

1) I første Stykke, Linie 3, ændres Ordene „ved . . . Erklæring“ til: „ved en i Testamentsform affattet Erklæring, der kan skrives paa ustemplet Papir,“.

Af *Udvalget*:

2) I andet Stykke, Linie 1, ændres Ordene „Ønsket om borgerlig Begravelse“ til: „Erklæringen om at ville begraves borgerlig“, og i samme Stykke, Linie 2, ændres Ordene „tilkendegav Ønsket“ til: „afgav Erklæringen“.

Af *Juul-Rysensteen* og *Nordby*.

3) I 2det Stykke, 2den Linie sættes „14“ i Stedet for „15“, og efter „.“ i 3die Linie indskydes: „For de umyndige Personers Vedkommende, der ere i Alderen mellem 14 og 18 Aar, skal Bestemmelsen dog for at blive gyldig tiltrædes af Forældre og Værger.“

4) Sidste Punktum i 2det Stykke udgaar.

Til § 3.

Af *Udvalget*:

5) I 1ste Stykke, 4de og 5te Linie ændres Ordet „Jordfæstelser“ til: „Begravelser“.